

Говорять противници тѣ, че пости тѣ съкратяватъ животъ тѣ, кога то трѣбваше противно то на това да ся рѣче: понеже Антоній Великій, Іларіонъ, Онуфрій, Евѡимій и други многочисленни, като прѣбывавахъ всегда въ постъ, съсъ стотины изчислявахъ свои тѣ години, и постъ тѣ имъ не бѣше съкратеніе на животъ тѣ, нѣ продълженіе, и умноженіе на здравіе то имъ. А на Павловы тѣ думы: *Никой не е еззенавидѣлъ нѣкога свое то тѣло, нѣ храни го и топли го.* [Фес. гл. 5. ст. 29]. Отговаряме, че за жены тѣ е тамо рѣчь та, кое то да разбере челоуѣкъ, не трѣбва му голѣма мѣдрость.

Подмѣтатъ още Протестанти тѣ и такъво мѣдрованіе: Постъ нищо друго не е, освѣнъ въздрѣжаніе отъ избытъкъ тѣ въ яденіе то и піеніе то; а това е възможно да вардимъ и безъ установленія черковны.

Отговаряме: Голѣма е разлика та между постъ тѣ и въздрѣжаніе то.

1). Постъ тѣ е на по-высокъ стѣпень, нежели въздрѣжаніе то: зашто то гдѣ то е постъ, тамо е и въздрѣжаніе, нѣ не и на противъ, гдѣ то е въздрѣжаніе, тамо и постъ.

2). Въздрѣжаніе то бѣва заради здравіе, а постъ тѣ заради покаяніе: какъ то ся постихъ Ниневитяне тѣ. [Іона гл. 3. ст. 5]. Или за угожденіе Богу: какъ то ся пости Анна Пророчица, като служяше съсъ молитвѣ и постъ Господу. Или за укротяваніе на страсти тѣ и похоти